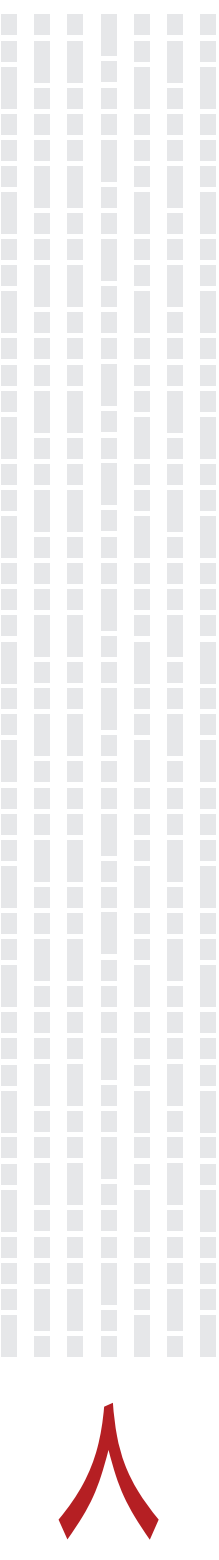

پنجشنبه ۳۱ خرداد ۱۴۰۳

شماره ۴۱۶۶

WWW.FDN.IR

FARHIKHTEGANDAILY

همزمان با سفر رئیس‌جمهور روسیه به کره‌شمالی و افزایش همکاریی میان اعضای محور شرقی، غرب درصدد القای اتصال ایران به این محور است

دنیای بلوک‌بندی‌ها

سیدمهدی طالبی دبیرگروه جهان‌شهر

سفر رئیس‌جمهور روسیه به کره شمالی پس از ۲۴ سال، نشانه‌ای از همکاری کشورهای شرقی است. ولادیمیر پوتین، رئیس‌جمهور روسیه روز گذشته در دیدار باکیم جونگ اون حاکم کره شمالی توافقنامه مشارکت جامع استراتژیک بین دو کشور را امضا کرد.

پوتین پس از امضای این توافقنامه تاکید کرد: «در توافقنامه مشارکت جامع، کمک‌های متقابل درصورت تجاوز به یکی از دو کشور پیش‌بینی شده است.» او همچنین گفت: «ما توسعه همکاری‌های نظامی- فنی باکره شمالی را رد نمی‌کنیم.»

توافق دو کشور برای کمک به یکدیگر در صورت مورد حمله قرار گرفتن توسط دولتی دیگر، شاه‌بیت توافق پوتین و کیم است. این اتحاد همچنان با آنچه در ناتوی غربی و سازمان کشورهای مشترک منافع روسی وجود دارد، متفاوت است اما یک گام بزرگ به سمت اتحاد نظامی به حساب می‌آید.

ینس استولبرگ، دبیرکل ناتو همزمان با این سفر در واشنگتن پایتخت آمریکا، چین، ایران و کره شمالی را بزرگ‌ترین دوستان و حامیان روسیه در حمله به اوکراین معرفی کرد. درکنار تلاش روسیه برای تشکیل و تقویت محور شرقی، غرب تلاش دارد در تقابل خود با مسکو پای ایران را نیز وسط بکشد و کنار نام چین، روسیه و کره شمالی بشاند. از این رو سفر پوتین به کره شمالی با وجود نکاتی که در ارتباط با شرق آسیا و غرب دارد، به ایران نیز مربوط می‌شود. به‌طور آشکاری غرب با مقاصد ویژه درصدد نمایاندن ایران به‌عنوان بخشی از محور شرقی است. آنها در این مسیر از هر سکویی استفاده می‌کنند. استولبرگ در اظهارات هفته جاری خود نیز تلاش کرد از سفر پوتین به کره شمالی که نشان‌دهنده تقویت همکاری بلوک شرقی است استفاده کند تا ادراک از عضویت ایران در محوربندی‌ها را تقویت کند.

با توجه به اهمیت این مساله، در این گزارش علاوه‌بر روابط روسیه و کره شمالی، موضوع نسبت ایران با محور شرقی نیز بررسی شده است.

مزایای اقتصادی برای کره شمالی

کره شمالی در ارتباط با روسیه در حوزه اقتصادی و نظامی مزایای گسترده‌ای را به دست می‌آورد. در این بخش تلاش شده به مزیت‌های اقتصادی این کشور پرداخته شود.

تعمیر توان تامین و تولید مواد غذایی

روسیه جزو بزرگ‌ترین تولیدکنندگان و صادرکنندگان گندم و غلات است. کره شمالی در ارتباط با روسیه می‌تواند ضمن اتکا به توان تولیدی روسیه برای تامین مواد غذایی خود از ظرفیت‌های صنعت کشاورزی این کشور برای کشت و برداشت هم بهره‌بربد.

کره شمالی در فقدان تیزار و زمینه خدمات‌رسانی به مردم، تنها نگرانی‌اش به شکم ساکنانش منحصر می‌شود. با تامین مواد غذایی مردم، پیونگ یانگ نگرانی خاص دیگری نسبت به جمعیت خود ندارد.

ایجاد زیرساخت

کره شمالی توان و نیاز چندانی برای اصلاح زیرساخت‌ها احساس نمی‌کند. محیط بسته‌ای که در این کشور به دلایل مختلف به وجود آمده، این نیاز را از این برده است. بر همین اساس کره‌ای‌ها اضطراری برای خودجهت گسترش زیرساخت‌های مدنی و رفاهی احساس نمی‌کنند. با این وجود کره‌ای‌ها برای تقویت قدرت نظامی نیازمند تقویت اقتصاد هستند. تامین انرژی لازم برای کارخانجات و زمین‌های کشاورزی کره شمالی بخش مهمی از نیازمندی این کشور به زیرساخت است. حوزه‌های دیگر جاده‌کشی و ایجاد سوله‌های ذخیره مواد غذایی است.

ایجاد این زیرساخت‌ها حتی به میزان اندک نیازمند میلیاردها دلار است که از توان کره شمالی خارج است. پیونگ یانگ در ارتباط با مسکو با دریافت کمک می‌تواند نیازهای محدود ولی مهم خود را رفع کند.

مزایای نظامی برای کره شمالی

مهم‌ترین حوزه‌ای که کره شمالی می‌تواند از رابطه با روسیه بهره‌بربد، حوزه نظامی است. این مساله از یک سو به اولویت پیونگ یانگ بازمی‌گردد که متمرکز بر مساله نظامی است و از سوی دیگر به توانمندی روس‌ها بازمی‌گردد که در بالاترین قسمت به حوزه نظامی مربوط است.

تقویت فناوری موشکی

ارتباط با روسیه شاید در کوتاه‌مدت ذخایر موشکی کره شمالی را تحت فشار قرار دهد. کره‌ای‌ها باید به دلیل فوریت جنگ اوکراین بخشی از موشک‌های ذخیره‌شده خود را در اختیار روس‌ها قرار دهند. همزمان اما روسیه با کمک‌های تکنولوژیک صنعت موشکی کره شمالی را ارتقا می‌دهد. صنعت موشکی کره شمالی از مشکلاتی بهره‌می‌برد که با رفع آنها غولی بزرگ‌تر از قبل در میان قدرت‌های موشکی ظهور خواهد کرد. کره‌ای‌ها از دهه ۱۹۸۰ صادرکننده موشک بوده و بی‌وقفه بر این صنعت برای دفاع از خود، تقویت دشمنان آمریکا و کسب درآمد کار کرده‌اند اما با وجود پیشرفت‌هایی که باعث افزایش برد موشک‌های کره شده، مشکلات قدیمی آن همچنان آزاردهنده‌اند. تولیدو تامین قطعات باکیفیت، کیفیت سوخت، دقت جزء مشکلات موشکی کره هستند. این مشکلات اطمینان‌پذیری، موثر بودن برخورد و سهولت پرتاب را تحت‌تاثیر قرار داده‌اند. براساس گزارش‌ها بخشی از موشک‌های کره‌ای ارسال شده به روسیه در زمان استفاده در هوانمفجر شده و تعدادی دیگر نیز در هنگام برخورد به دلیل دقت ناکامی، به هدف اصابت نکرده‌اند. با انتقال فناوری روسیه و تامین قطعات حساس با کیفیت از این کشور، صنعت رفته رفته کره شمالی متحول شده و دیگر شباهتی به گذشته نخواهد داشت.

تقویت قدرت هوایی

کره شمالی به‌طور گسترده‌ای از جنگنده‌های چینی استفاده می‌کند اما پیشرفته‌ترین جنگنده‌های این کشور یعنی میگ-۲۹ و میگ-۲۳ ساخت روسیه هستند.

نیروهای هوایی کره شمالی احتمالاً در کوتاه‌مدت با جنگنده‌های پیشرفته‌تر روسیه تقویت نخواهد شد اما این موضوع نیاز به بررسی‌های بیشتری دارد. روس‌ها در جنگی سنگین‌تر درگیرند و برای جایگزینی جنگنده‌های از دست‌رفته طی جنگ و پاسخ به تهدیدات فراینده همه تولیدات خود را به خدمت درآوردند که به کاهش و توقف صادرات است.

بااین‌حال احتمال دارد جنگنده‌های کره‌ای با دریافت تعدادی از تجهیزات مانند رادارهای پیشرفته‌تر تقویت شوند. همچنین احتمال دارد روس‌ها تعدادی از میگ-۲۹های خود را که در جنگ با اوکراین کارایی کمی دارند،

در اختیار کره شمالی قرار دهند.

روسیه در جنگ با اوکراین بیشتر بر جنگنده‌های سوخو-۲۷ و مشتقات آن مانند سوخو-۳۰، سوخو-۳۴ سوخو-۳۵ متکی است. آنها به شکل حاشیه‌ای از میگ-۳۱ برای پرتاب موشک‌های هایپرسونیک کینژال و سوخو-۲۵ برای پشتیبانی نزدیک بهره‌می‌برند اما بار اصلی روی ناوگان سوخو-۲۷ و مشتقاتش است.

از این رو احتمال کمی برای ارسال تعدادی میگ-۲۹ برای کره شمالی وجود دارد. این جنگنده برمد کمی دارد و نقش دفاع نقطه‌ای دارد. این جنگنده باید در فرودگاه‌های نزدیک به شهرها، پادگان‌ها و تأسیسات اقتصادی مستقر شود تا در همان حوالی با تهدیدات روبه‌رو شود. میگ-۲۹ با توجه به ماموریتش جنگنده‌ای کوتاه‌برد است که نسبت به میگ-۲۷ و مشتقاتش ارزان‌تر و کم‌زحینه‌تر بوده و پیچیدگی کمتری دارد.

روس‌ها هرچند با بازگویی گسترده‌تر سوخو-۲۷ و میگ-۳۱ نشان داده‌اند به دلیل وسعت سرزمینی‌شان خواهان جنگنده‌های برد بلند هستند اما به دلیل ابعاد اقتصادی کوچک‌شان راهی جز حرکت به سمت جنگنده‌هایی مانند میگ-۲۹ نداشته‌اند. این جنگنده‌ها تیزاژ تولیدی روس‌ها را بالا برده و از سوی دیگر قابل ارائه به متحدان هستند. میگ-۲۹ برای کره شمالی وضعیت متفاوتی دارد. وسعت اندک کره شمالی با برد این جنگنده منطبق است. از سوی دیگر کره‌ای‌ها سال‌ها با میگ-۲۹ کار کرده و به سرعت می‌توانند تعداد بیشتری از آن را به کارگیرند درحالی که به کارگیری سوخو‌ها نیازمند زمان طولانی‌تری است. هزینه کم خرید و نگهداری نیز مطلوب کره‌ای‌هاست.

بهباد

روسیه در جنگ با اوکراین موفق شده طیف وسیعی از پهپاد‌های کارآمد را به کارگیرد. پهپاد‌های لانست این کشور با برد اندک برای نابودی تجهیزات سنگین دشمن در نزدیکی خطوط مقدم مانند تانک‌ها، نفرپرها و توپخانه به کار می‌روند. پهپاد‌های گران-۱ و گران-۲ نیز برای حمله به عقبه اوکراین در فواصل دور استفاده می‌شوند. مسلح شدن کره شمالی به پهپاد‌های موثر و ارزان قیمت تحول کیفی و کمی بزرگی در نیروهای مسلح این کشور ایجاد می‌کند.

در این‌صورت کره شمالی در صورت بروز جنگ می‌تواند حملات دقیقی به مواضع مرزی کره جنوبی ترتیب دهد. با توجه به وسعت کم کره جنوبی و هم‌مرزی دو کشور، پیونگ یانگ نگرانی خاصی نسبت به ابزارهای تهاجمی خود در ارتباط با سوله‌ها ندارد اما مساله درخصوص توکیو متفاوت است. ژاپن جزیره‌ای بوده و فاصله‌ای قابل توجه به شمالی ندارد. کره‌ای‌ها تنها با موشک‌های بالستیک و کروز می‌توانند به ژاپن حمله کنند. استفاده از این ابزارها محدودیت زیادی دارند. از یک سو به دلیل گران قیمت بودن موشک‌ها تعدادشان کم است و از سوی دیگر ژاپن قادر به رهگیری آنهاست. به کارگیری تعداد انبوهی از پهپاد‌های انتحاری توسط کره شمالی بیشتر از آنکه برای کره جنوبی خطرناک باشد، برای ژاپن هراس‌انگیز خواهد بود.

مزیت‌های کره شمالی برای روسیه

روسیه به دلیل فضایی که جنگ اوکراین ایجاد کرده، راهی جز نزدیکی با کره شمالی نداشته است. هرچند برخی معتقدند انرژیای دیپلماتیک روسیه را به ارتباط با همگان واداشته اما به نظر نمی‌رسد مسکو برای شکستن انرژیای دیپلماتیک به پیونگ یانگ که نمادی از انزواست، متوسل شده باشد. در این بخش به بررسی نیازهای روسیه به کره شمالی پرداخته شده است.

۱

روسیه برای تأمین ادوات نظامی خود نیازمند دریافت تجهیزات است. تولیدات کره شمالی کیفیت بالایی ندارند اما درهرحال آنها به مدت چند دهه صادرات‌کننده تجهیزات نظامی بوده‌اند و نمی‌توان تولیدات‌شان را نادیده گرفت. در قیاس با تولیدات باکیفیت غربی و روسی شاید تجهیزات کره‌ای کیفیت کمتری داشته‌اند اما این به معنای غیرقابل استفاده بودن‌شان نیست. کیفیت تجهیزات نظامی غربی و روسی به میزانی بالاست که حتی تولیدات چینی نیز نسبت به آنها کم‌کیفیت ارزیابی می‌شوند.

روس‌ها از کره شمالی تجهیزاتی مانند گلوله‌های توپ، راکت‌های توپخانه‌ای، موشک‌های تاکتیکی و حتی فشنگ وارد می‌کنند.

۲

روسیه متوجه شده غرب درصدد ایجاد بحران در تمام محیط پیرامونی این کشور است. از فنلاند و سوئد در شمال اروپا تا قفقاز، آسیای میانه و شبه جزیره کره در خاور دور روسیه عرصه این بحران‌زایی هستند.

مسکو بر همین اساس درصدد تقویت متحدان و نقاط اتکای خود در این مناطق برای مدیریت بحران‌هاست. روس‌ها همچنین گوشه چشمی به بازگویی و انگیزه‌های کره شمالی برای مشغول‌سازی آمریکا دارند.

ایران و نسبت با محور شرقی

براساس آنچه رسانه‌های غربی در افکار عمومی جا انداخته‌اند، ایران امروز به جزئی از بلوک شرقی تبدیل شده اما واقعیت متفاوت است. ایران با حفظ فاصله از محور شرقی با این جناح در نسبت همکاری قرار گرفته که شامل مختصات متفاوتی با عضویت در یک بلوک است.

محیط داخلی ایران با محیط داخلی چین، روسیه و کره شمالی متفاوت است. ایران براساس نظام مردم‌سالاری دینی کار می‌کند که در قیاس با شرق و غرب، به غرب نزدیک‌تر است. از سوی دیگر محیط فکری- تاریخی ایران قرابت‌هایی با تمدن غربی دارد و از جوامع شرقی به دور است. این مساله را از دنباله‌های تمدنی ایران نیز می‌توان دریافت. جدایی مناطقی از تمدن ایرانی در آسیای میانه در اواخر دوره ساسانیان رخ داد به گونه‌ای که پس از آن دیگر این مناطق با بخش‌های غربی تمدن ایران همدگر نشدند؛ زمانی که درازای ۲ هزار سال، با این وجود در دوران گسترش امپراتوری‌های چینی و روسی، این دنباله‌های تمدنی هیچ‌گاه به‌طور کامل در امپراتوری‌های عظیمی که آنها را کنترل می‌کردند، قرار نگرفتند. دلیل این پدیده تفاوت‌های بزرگ میان تمدن ایرانی با تمدن‌های شرقی بود.

بر همین اساس قلب تمدنی ایران که در کشور ایران متجلی می‌شود نیز طبعی متفاوت با محیط‌های شرقی دارد و در قالب بلوک‌بندی که مستلزم نزدیکی‌های فراوان است، قرار نمی‌گیرد. این مساله اما به معنای مسدود بودن روابط میان ایران و محور شرقی نیست، بلکه ارتباطات میان تهران و تمام ارکان دولتی و جوامع شرقی باید افزایش یابد اما همانند دوره‌های تاریخی‌ای که ایران روابط گسترده‌ای با چین داشت، روابط شکوفا خواهند شد اما یکسانی رخ نخواهد داد.

ایران خواهان همکاری‌های بین‌المللی است اما قائل به بلوک‌بندی‌های جهانی نیست. تهران هرچند معتقد است میان نیات شرق و غرب تفاوت‌هایی وجود دارد اما در کل بلوک‌بندی را اقدامی برای سلطه می‌کند؛ یک محور بیشتر و محور دیگر کمتر.

نه‌تنها حضور در یک بلوک‌بندی برای سلطه بلکه اساس پیگیری سلطه‌گری به شکل انفرادی توسط تهران زبانی بزرگ برای قدرت معنایی ایران است. انقلاب اسلامی ایران با پیامی آزادخواهانه در جهان درک و گسترش یافت. آنچه امروزه در کشورهای منطقه دیده می‌شود نشانه‌ای از حضور و سلطه‌گری ایران نیست بلکه الگوردهی انقلاب اسلامی به کشورها و ملت‌ها برای آزادی و پیشرفت عزتمندانه‌اند.

ایران به دنبال عضویت یا جانبداری از بلوک‌بندی‌ها نیست اما دست به همکاری موثر یا طرف‌های آماده ارتباط خواهد زد. در شرایط کنونی ایران در سطوح کلان ارتباطات گسترده و پیوسته‌ای با محور شرقی دارد و روابطش در حوزه‌ای مانند تورسیم، کج‌دار و مریز با غرب نیز ادامه دارد.

در میان دو بلوک غربی شامل کشورهای ناتو و بلوک شرقی شامل چین، روسیه و کره شمالی روابط ایران با بلوک دوم مناسب‌تر است.

دلیل آن موقعیت تهاجمی ناتو علیه همگان و موقعیت دفاعی بلوک شرقی است. از سوی دیگر بلوک شرقی درصدد ایجاد مشکلات علیه ایران نیست.

روابط ایران با بلوک شرقی بدون التهاب نیست. این مساله شامل موارد گسترده‌ای است. حمایت چین و روسیه از ادعاهای امارات نسبت به تمامیت ارضی ایران و جزایر سه‌گانه در این راستا قرار دارند؛ هرچند روسیه موضوع خود را بهبود بخشیده اما چین همچنان بر مواضع قبلی خود تاکید دارد.

پیشروی‌های بیشتر ناتو باعث افزایش سطح همکاری ایران با محور شرقی خواهد شد. در این صورت محور مقاومت از آسیای میانه، شبه‌قاره هند تا شمال آفریقا را به محل فرسایش ناتو تبدیل می‌کند.

قدرت معنایی ایران در قالب محور مقاومت با ذات بلوک‌بندی‌ها تعارض دارد. با این وجود مقطع حزکی بلوک شرق در شرایط کنونی باعث نزدیکی میان آنها شده است.

محور مقاومت همان‌گونه‌که از نامش برمی‌آید، محوری برای مقابله با سلطه‌گری است. سلطه‌گر امروزه نیز بلوک غرب است که خطراتش حتی کشورهایی مانند چین و روسیه را نیز تهدید می‌کند. از این رو بلوک شرق امروزه در مقام مقاومت در برابر فشارهای غربی بوده و به همین دلیل قرابتی مقطعی با محور مقاومت یافته است. در صورت قرار گرفتن محور شرقی در مقام تهاجم این قرابت مقطعی از بین می‌رود.

با توجه به قدرت بالای چین و روسیه، ایران در صورت حضور در قالب یک بلوک‌بندی با این دو کشور به بازپچه و نیابتی آنان براساس بازی‌های منفعت‌طلبانه تبدیل خواهد شد. هرچند ایران همانند اوکراین نیست که بازپچه شدن‌شدن واقعه‌ای مشابه برایش بی‌افریند، اما حتی التهابات اندک در این مسیر خارج از منافع ایران قرار دارند.

ایران با بیرون ماندن از بلوک‌بندی قصد دوری از چین و روسیه را ندارد، بلکه این سیاست برای تنظیم نسبت‌هاست. همکاری با فاصله با چین و روسیه ضمن آنکه فواید همکاری را برای همه به دنبال دارد از زیان‌های نهفته در نفس چنین همکاری‌هایی جلوگیری می‌کند.

محور شرقی می‌داند ایران به این بلوک ملحق نخواهد شد اما این کشور قلعه بزرگ، سقوط‌ناپذیر و گسترده‌ای در غرب آسیاست که توانمندی‌های بزرگی برای جلوگیری از رسوخ غرب به سمت آسیا دارد.

اهداف غرب از قرار دادن نام ایران در کنار محور شرقی

غرب تلاش دارد با قرار دادن نام ایران در کنار سه کشور مزبور چند هدف را پیگیری کند که در ادامه به آنها اشاره شده است. برخی از این اهداف در نگاه اول متناقض به نظر می‌رسند اما باید توجه داشت هدف در لایه خاصی عمل کرده و تفاوت‌های آنان تناقض‌آمیز نیستند.

هشدار

غرب با قرار دادن نام ایران در کنار کشورهای شرقی تلاش دارد به تهران هشدار دهد که زیاد از حد به این کشورها نزدیک شده و از این رو باید آماده برخورد با خود همانند یک دشمن بلوکی باشد. این کشورها امید دارند با تهدید ایران، تهران نسبت به نزدیکی به این کشورها دچار تردید شده و این همکاریی کند شود.

انرژی‌داری بر محیط داخلی

هدف عمده غرب عملیات روانی روی محیط داخلی ایران است. غرب امیدوار است ادعاها و تولیدات رسانه‌هایش به محیط داخلی ایران و افکار عمومی راه یافته و آنها را نسبت به فضای داخلی کشور و سختگیری‌های مشابه این سه کشور نگران کند. به‌زعم آنها قرار دادن نام ایران در کنار چین، روسیه و کره شمالی در یک محور باعث می‌شود این ادراک در محیط داخلی‌اش ایجاد شود که تهران قصد دارد در حوزه اجتماعی همانند این سه کشور عمل کند. ایجاد این ادراک می‌تواند محیط داخلی ایران را مستعد رشد دیدگاه‌های لیبرالی و روی کارآمدن رئیس‌جمهوری لیبرال‌سازد.

ایجاد فضای بلوک‌بندی

غرب درصدد بازگرداندن ایران به فضای بلوک‌بندی‌هاست. ایران تحت جریان انقلاب اسلامی با شعار «نه شرقی نه غربی» تمایلی به پیوستن به بلوک‌ها نداشته و به همین دلیل با تغییر سیاست پهلوی از بلوک غرب خارج شد اما به بلوک شرق نیز پیوست.

به زعم غربی‌ها بازگرداندن ایران به فضای بلوک‌بندی‌ها با تحریک مقامات این کشور می‌تواند به شکل کلان فرایند زیادی برای آنها داشته باشد. بازگشت ایران به فضای بلوک‌بندی‌ها عدول از سیاست نه شرقی و نه غربی است. اگر ایران از این سیاست عدول کند و حضور در بلوک‌ها را بپذیرد غرب موفق شده است. شاید در نگاه اول پیوستن و بازنامهیی ایران در محور شرقی به زیان غرب باشد اما اگر تهران از سیاست پیشین خود عدول کند، انتخابش غرب خواهد بود. به این ترتیب پس از عدول ایران ابتدا به بلوک شرق خواهد پیوست اما در پیامد گرایش تاریخی، دلایل ژئوپلیتیکی و در سایه پویایی محیط داخلی کشور و امکان حضور لیبرال‌ها در رفت و آمد روسای جمهور، راه برای این لیبرال‌ها برای پیوستن به محور غربی آسان خواهد شد.

باید توجه داشت غرب برای حل موضوع تصمیم سیاستمداران برای پیوستن به بلوک‌بندی‌ها که تحقش امکان‌پذیر نیست، درصدد است تا در فضای ذهنی ایران را در بلوک شرق خلق کند. در این راهکار بارها و بارها در رسانه‌ها تکرار می‌شود که ایران جزئی از بلوک شرق است.

به تحرک واداشتن محیط داخلی غرب

روس هراسی در دوران شوروی چسب جوامع و کشورهای غربی بود. با فروپاشی شوروی خطر ناشی از واگرایی کشورهای غربی و پایان ناتو باعث شد غرب، مسلمانان و مساله تورریسم را به عنوان چسب اتحاد غربی جایگزین شوروی کند.

با این وجود مساله مسلمانان و تروریسم نیز پس از مدتی کارکرد خود را از دست داد. حتی حمله سنگین روسیه به اوکراین نیز باعث بسیج مورد انتظار در غرب نشده است. به همین دلیل غرب می‌کوشد با گسترده نشان دادن جبهه مقابل خود، جوامع را بیشتر تحریک کنند. غربی‌ها قصد دارند به جوامع خود بگویند تمام دشمنان غرب برای به زانو درآوردن این مجموعه با یکدیگر متحد شده و آنان نیز باید برای مقابله با شرق متحد شوند.